

Magolcsay Nagy Gábor

fiatal nő ebéddel

*Tóth Zsuzsannának
aki abortusza óta Almákat fest*

mond ki melegíti fel álmodat
mikor az anyaság lábosát kalapálja a halál
a hűtlen megérkezések szitanyomataiban
végtelen kérdőjelek a járólap-hideg szemek
fürdőlepedőd alól kigurul a végzet homloka
már csak elválni akarsz mindegy hogy kitől
mindegy hogy hova csak mindent ami el
tudod most kileheled minden bűnödöt
most utoljára csal törbe az almaillatú gyász
olyan mintha bolondok mosolyával
festenéd arcodat pedig csak belefeszülsz
a félhomályba bele a markolásba
melledre hajlik ebéd utáni agyhasadásod